

Αν ζούσε ο Μπετόβεν, που πέθανε σαν σήμερα το 1827, θα αφιέρωνε στη μαρτυρική Κύπρο το πασίγνωστο πένθιμο εμβατήριο της 3ης συμφωνίας του, της «ΗΡΩΪΚΗΣ. Μαζί με την Ελλάδα νοιώθει από χθες και η Κύπρος στις σάρκες της τα γαμψά νύχια του «4ου Ράϊχ».

Η επαίσχυντη «συμφωνία» των Βρυξελλών καθιστά τη μεγαλόνησο οικονομική αποικία της «Τρόϊκα», χειροπόδαρα δεμένη με άγρια μνημόνια στους βόρειους αφέντες της, όπως παλιά στους Βρετανούς και στους Τούρκους.
Η Μέρκελ και ο Σόϊμπλε την τιμώρησαν με έκδηλη χαιρεκακία για το «όχι» της προπερασμένης Παρασκευής. Τόσο σκληρά όσο έκριναν ότι χρειάζεται για να γίνει μάθημα σε μελλοντικούς απείθαρχους. Το δε «κούρεμα» των καταθέσεων που της επέβαλαν θα το χρησιμοποιήσουν ως χρήσιμο «προηγούμενο», ποιος ξέρει πότε και σε ποιο ακόμη «πειραματόζωο» του νότου.
Μια όμως και ξεκίνησα με τον Μπετόβεν θα θυμίσω ότι ο γίγας αυτός της μουσικής, αιώνιος υμνητής, μαζί με τον Γκαίτε, της ανθρώπινης ελευθερίας, κουρέλιασε την 3η συμφωνία του που την είχε αφιερώσει στον Ναπολέοντα, ευθύς ως έμαθε ότι αυτός, ο πρώην επαναστάτης, φόρεσε το στέμμα του αυτοκράτορα!.
Η ιστορία θα θυμάται για πάντα τη συμβολική αυτή χειρονομία, όπως θα θυμάται και τα γενναία «όχι» του ελληνισμού σε κάθε ξένη και ντόπια κατοχή... Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι η χθεσινή συνωμοσία υποδούλωσης της Κύπρου συνέπεσε με τον εορτασμό της επετείου του «21», στο Μνημείο του Αγνώστου, όπου ο Κάρολος Παπούλιας, προς τιμήν του, την κατάγγειλε ανοιχτά ως απαράδεκτη, επιλεκτική και εκδικητική σε βάρος της δόλιας πατρίδας ...
Εφ' ω και... μην εκπλαγείτε αν ξανακούσετε από μακριά εκείνο το αθάνατο «βροντάει ο Όλυμπος, αστράφτει η Γκιώ να»!...

Του **Χρήστου Πασσαλάρη**